

Koldingbogen

ÅRSTAL: 2016

FORFATTER: Poul Dedenroth-Schou

TITEL: Hansen Hansen Sølvsmiede

KORT RESUME: Familievirksomheden tog sin begyndelse i Kolding i 1906, da Hans Hansen åbnede sin juveler- og guldsmedeforretning i Jernbanegade. Virksomheden udvidede flere gange, og man fulgte med tiden og de udfordringer, som det voksende industrisamfund bød på, hvor synet og brugen af sølv i de danske hjem ændredes

Hans Hansen Sølvsmedie

Poul Dedenroth-Schou

Navnet Hans Hansen er i dag synonym med kvalitet, og arbejder og smykker fra Hans Hansen Sølvsmedie A/S i Kolding er stærkt eftertragtede. Familievirksomheden tog sin begyndelse i Kolding i 1906, da Hans Hansen åbnede sin juveler- og guldsmedeforretning i Jernbanegade. Virksomheden udvidede flere gange, og man fulgte med tiden og de udfordringer, som det voksende industrisamfund bød på, hvor synet og brugen af sølv i de danske hjem ændredes. Noget af det hårde håndværk udviklede sig med tiden til at blive udført med maskiner, men helt til det sidste forblev håndværket centralt.

Sølvsmed Karl Gustav Hansen med Hans Hansen Sølvsmedies jubilæumsgave til Museet på Koldinghus 1981. Fotograf: Morten Juhl.

Den 20. juni 1981 markerede Hans Hansen Sølvsmiede A/S sit 75 års jubilæum ved at overdrage Museet på Koldinghus tre generationer Hansens svendestykker som sølvsmede og yderligere otte korpusarbejder, der var tegnet af Karl Gustav Hansen og hans søn Hans Hansen Jun.

Med gaven fulgte en forpligtelse til at give sølvudstillingen på Koldinghus et væsentligt løft, hvilket blev tiltrådt af Byrådet og gennemført nogle år senere. Den blev samtidig startskuddet til en mere bevidst satsning på sølv som et hovedelement i museets arbejde, hvilket resulterede i, at Museet på Koldinghus nu har status som Danmarks sølvmuseum og rummer landets måske største samling af moderne dansk sølv.

Forud var gået 75 år med en glørværdig historie. Den 19. juni 1906 kunne Koldings indbyggere læse denne annonce i de lokale aviser:

“Kolding ny Juveler- & Guldsmedeforretning Jærnbangade Nr. 1b. Onsdag den 20. Juni aabner undertegnede en velassorteret Guldsmedeforretning. Stort Lager i Guld-, Sølv-, Plet- og Nikkelvarer. Forgyldning, Forsølvning og Reparation udføres godt og billigt. Ved rimelige Priser haaber jeg at vinde det ærede Publikums Velvilje. Ærbødigst Hansen, Guldsmed”.

Hansen, Guldsmed var kun 22 år gammel og måtte, da loven foreskrev en mindstealder på 25 år, registrere virksomheden i sin mors navn, Kristiane Marie Hansen, til hvem borgerbrevet blev udstedt. Samme navn indførtes i ædelmetalkontrollens stempelregi-

Fabrikant Hans Hansen (1884-1940). Posthumt maleri af Anton Schrøder 1946.

ster. Indtil 1930 blev virksomhedens arbejder derfor stemplet med KH eller K. Hansen. Guldsmeden i det lille værksted bag butikken i Jærnbangade var Hans Hansen, men inden sin død i 1940 havde han vist omverdenen, at også hans eget navn havde indhold og betydning.

Østergade 3-5 cirka 1910-20. Hans Hansens butik til venstre. Fotograf: Ukendt.

Hans Hansen blev født i Bogense i 1884. Fire år gammel mistede han sin fars, garver Carl Hansen, og moderen sørgede for hans videre opvækst og uddannelse. I 1898 flyttede hun til Fredericia, hvor Hans, der ville være sølvsmed, kom i lære på Carl M. Cohrs sølvvarefabrik. Som bestiksmed udførte han i 1903 sit svendestykke, et matteret og delvist forgyldt

fiskesæt. Han fortsatte hos Cohr endnu tre år, indtil han flyttede til Kolding for at åbne egen guldsmedeforretning. Heri fik han aktiv støtte fra Carl M. Cohr. Efter tre års virksomhed i Kolding var forretningen så indbringende, at den unge Hans Hansen kunne gifte sig, og i 1909 købte han en ejendom i Kolliinsgade, der blev indrettet til bolig og værksted med plads til to svende. Allerede i 1910 købte han imidlertid et gammelt hus i Østergade 3, hvortil butik, værksted og bolig flyttedes.

Det var Hans Hansens hensigt at drive industriel sølvvareproduktion, og den begyndende mekanisering i sølvsmedeb Branchen trængte langsomt men sikkert ind i Østergade. En gammel primitiv faldhammer blev opstillet i gården til prægning af de allerede udhamrede sølvemner. Værktøjer til prægningen fremstillede værkstedet selv efter 1915, hvor man ansatte en tysk stålgravør.

Der gik dog ikke mange år, førend forholdene i Østergade blev for trange til værkstedet, der mere og mere antog karakter af fabrik. I 1917 flyttedes produktionen til Mazantigade 10. Butikken forblev i Østergade; dog blev den udvidet i 1929 med nabohuset nummer 5. I Mazantigade 10 blev faldhammeren udskiftet med smedjens første presse, der i øvrigt har været i brug til op i 1980'erne.

Virksomheden voksede stadig. Hans Hansen var rastløs. Der skulle ske forandringer. I 1923 byggede han en helt ny fabrik på H.C. Petersens Vej, og i juleferien dette år blev fabrikkens maskiner flyttet på slæder

fra Mazantigade til H. C. Petersens Vej. Nye maskiner kom til, og den hidtidige håndpolering blev afløst af polérmaskiner. I 1932 byggede Hans Hansen en funkisvilla på A.D. Burcharths Vej 5. Og endnu en gang flyttede Hans Hansen sin fabrik. I 1936 erhvervedes ejendommen Mazantigade 2, der var et gammelt garveri, der så blev ombygget til sølvvarefabrik. Med senere ombygninger i 1959 og 1965 fandtes fabrikken i Mazantigade 2, indtil man i 1983 modstræbende flyttede til Platinvej 29 i Industrivarter Nord. Postvæsenet eksproprierede ejendommen til udvidelse af Kolding Posthus.

Hans Hansen var uddannet bestiksmed og arbejdede med bestik hele sit liv. Yderst sjældent har han forsøgt sig som korpussmed. Sønnen Karl Gustav Hansen blev født i 1914, og da han i 1930 skulle i lære, ønskede Hans Hansen ham udlært som korpussmed, hvorfor der i bagbygningen til Østergade 3 blev indrettet et korpusværksted. Fra Georg Jensen i København hentede man sølvsmed Einar Olsen til Kolding som lærer for Karl Gustav Hansen. Med Teknisk Skole traf man den aftale, at Karl Gustav ikke skulle følge undervisningen, men at han ved læretidens udløb under kontrol på skolen skulle udføre arbejdstegningen til sit svendestykke, en tekande med fyrfad. Arbejdet blev belønnet med sølvmedalje. Efter endt læretid blev Karl Gustav Hansen i 1935 optaget på Kunstakademiets billedhuggerskole, hvor han indtil 1939 var elev af Utzon-Frank. Studiet afsluttedes med en tre måneders studierejse til Italien. Allerede i 1932 havde Hans Hansen åbnet en butik i Niels Hemmingsensgade 12 i København.

Efter succesen med en arbejdende stand på en international håndværksudstilling i Berlin i 1938 besluttede Hans Hansen i 1939 at flytte korpusværkstedet til København og indrette det i det hidtidige udstillingslokale i Niels Hemmingsensgade. Karl Gustav Hansen blev sendt til København for at lede værkstedet, der blev en stor attraktion. Publikum kunne følge korpussmedens arbejde i udstillingsvinduet. Allerede året efter døde Hans Hansen uventet, og Karl Gustav Hansen måtte overtage ledelsen af firmaet. Det viste sig snart vanskeligt at lede virksomheden fra København, hvorfor korpusværkstedet i 1943 sammen med Karl Gustav Hansen flyttede tilbage til Mazantigade 2 i Kolding.

Fra starten i 1909 adskilte værkstedets produktion sig ikke meget fra andre sølvvarefabrikkers. Den bestod af bestik i gængse mønstre, for eksempel dobbeltriflet. Et af de første Hans Hansen-bestik, der opnåede popularitet, var det såkaldte *Åkande*-mønster. Ved afslutningen af Første Verdenskrig fremstillede man desuden 8 karats guldringe til det tyske marked.

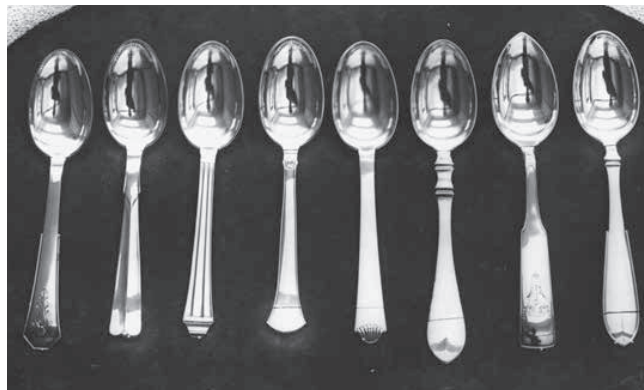
Efterspørgslen på sølvtøj faldt i 1920'erne og blev forstærket af den verdensomspændende depression i 1929. Hans Hansen søgte at imødegå krisen

H.C. Petersens Vej 2, fotograferet 2016, er et eksempel på et stykke misligholdt industrihistorie. Hans Hansen Sølvsmedie fik opført bygningen i 1923 og fraflyttede den i 1936 til fordel for Mazantigade 2. Fotograf: Poul Dedenroth-Schou.

i virksomheden ved at fremstille pletvarer, som var stemplet *Løveplet PP*. Man nåede at udsende to mønstre, *Viking* og *Slotsmønstreet*, inden man måtte erkende, at dette ikke var vejen ud af krisen. *Slotsmønstreet* blev solgt til den københavnske fabrik A/S GERO, som fortsatte produktion af bestikket som sølvplet.

Det stod efterhånden klart for Hans Hansen, at dersom han skulle hævde sig som kunsthåndværker, måtte han i højere grad satse på kvalitet frem for kvantitet. Inspireret af Georg Jensens gedigne og personligt udformede bestik indledte Hans Hansen et samarbejde med maleren H. F. Gross, der tegnede det første mønster af en lang række bestik, som under fællesbetegnelsen Arvesølvmønstrene fik fortløbende numre. Foruden Gross og Hans Hansen selv tegnede arkitekt Robert Schmidt fra Kolding, mønstre til serien. Mønster nummer 13 fik ikke nummer, men blev kaldt *Thirslund* efter keramikeren Jens Thirslund (født i Kolding), der tegnede det. Arvesølvmønstrene blev præsenteret for offentligheden på de årlige købestævner i Fredericia. Internationalt viste Hans Hansen det moderne design med de første tre arvesølvmønstre på Leipziger messen i 1928 og Verdensudstillingen i Barcelona 1929. De blev godt modtaget af publikum. De tildeltes æresdiplom og guldmedalje i Barcelona, og kort tid efter sendtes de første bestik til USA. De sidste arvesølvmønstre blev tegnet af Karl Gustav Hansen efter Hans Hansens død. Efter Anden Verdenskrig fik sølvsmedjens bestik individuelle navne.

Skeer i arvesølvmønstrene 1-8. Yderst til højre ser man nummer 1. Numrene 1, 3 og 4 er tegnet af H.F. Gross, nummer 2 af Robert Smidt og de øvrige af Hans Hansen. Fotograf: Ukendt.

Efter 1930 blev korpusarbejder en fast del af smedjens kollektion. Karl Gustav Hansen og Einar Olsen tegnede disse modeller, ligesom Karl Gustav Hansen tegnede smykker.

Hans Hansen døde efter kort tids sygdom i 1940. Den 1. juli dette år omdannedes virksomheden til et aktieselskab med Kirstine Hans Hansen som bestyrelsesformand og Karl Gustav Hansen som direktør. Det blev Karl Gustav Hansens opgave at styre firmaet gennem besættelsens svære år. Snart meldte sølv manglen sig. Sølv måtte skaffes fra indenlandske kilder, og man måtte derfor blandt andet udvinde sølv af fikservæske fra sygehusets røntgenafdeling og fra byens fotografer, og her var der betydelige mængder sølv at finde. Man opkøbte også gammelt forarbejdet sølv, som man kunne omsmelte. Købere af firmaets produkter måtte derfor levere

tilsvarende mængder gammelt sølv ved handelen. Først i februar 1946 blev landets grænser igen åbnet for import af sølv.

Krisetiden satte sig naturligvis spor i smedjens produkter. Der måtte opfindes nye arbejder, der krævede mindre sølv, blandt andet vandt små hjerteformede smykker til halskæder, armbånd og ringe stor popularitet. Andre sølvbesparende varer som pudderdåser med sølvkanter og fiskeskindsbeklædning, sølvlæg til keramikkrugger og sølvindlagte trævarer udgjorde snart en ikke uvæsentlig del af firmaets kollektion. Der blev dog også taget nye emner op. Under besættelsen så endnu et par arvesølv mønstre dagens lys, og i 1941-42 tog smedjen også guld op som smykke materiale.

Stempling af sølvtøj med de tre tårne blev i slutningen af 1800-tallet et almindeligt garantimærke for sølvets lødighed, der var islået af statsgardeinen i København. For at undgå det besværlige i at sende halvfærdige bestikdele frem og tilbage mellem Kolding og København gik Hans Hansen Sølvsmiede i maj 1941 væk fra denne stempeling. Firmastemplet Hans Hansen garanterede nu sølvets lødighed, og smedjens arbejder stempledtes nu med firmanavn, lødighedsangivelse (830 eller 925 S) samt årstal. I februar 1947 gik man over til udelukkende at fremstille varer i sterlingsølv (925 S) af hensyn til eksporten til USA. Denne eksport var blevet indstillet under krigen, men blev genoptaget efter, at Karl Gustav Hansen i nogle måneder i vinteren 1945-46 havde rejst rundt i USA og det gamle Dansk Vestindien.

I 1947 truedes fabrikken i Mazantigade. Planer for et nyt posthus ville medføre ekspropriation af størstedelen af fabriksgrunden; delingen ville ske netop der, hvor de store pressemaskiner stod. Gennem forhandling lykkedes det denne gang at opnå en ordning, der levede plads for fabrikkens beståen. Men postvæsenets pladskrav var i længden ikke tilfredsstillt. I 1970'erne fremkom atter planer for udvidelse af posthuset, og nu blev ekspropriationen gennemført. I 1983 flyttede sølvsmedjen ud af bymidten ud til industrikvarteret på Platinvej til nye og tidssvarende produktionslokaler.

Fra 1940 og til begyndelsen af 1980'erne var Karl Gustav Hansens design kendetegnende for Hans Hansen Sølvsmiede. Hans sikre smag og store håndværksmæssige dygtighed har sat sit markante præg på dansk sølvkunst, og han har skabt smedjens profil nationalt og internationalt. I sine bestik har Karl Gustav Hansen videreudviklet århundreders tradition ved konsekvent at dyrke formen frem for dekoration. Arvesølv nummer 19 fra 1942 var stærkt barokt præget med et enkelt, violinformedt skaft. *Susanne* blev lanceret ved et kongebesøg på Koldinghus i 1950. Bestikket har mindelser om empirens skjoldformede skafter. *Charlotte*, opkaldt efter sølvsmedens etårige datter, blev præsenteret ved Karl Gustav Hansens 25 års jubilæumsudstilling på Charlottenborg i 1955; også dette bestik har svage mindelser om de klassiske forbilleder. Med *Linje* fra 1959 har Karl Gustav Hansen arbejdet sig helt fri af fortidens bestikformer. Med samme konsekvens har Karl Gustav Hansen arbejdet med form og linje i sine korpusarbejder.

Efter 1930'ernes hammerslåede overflader, der var inspireret af Georg Jensen, har han siden bevidst dyrket de glatte flader i enkle, stereometriske former. Oftest står fladerne blanke, hvorved sølvets glød og egen skønhed fremhæves. Med stor effekt sammenstilles sølv med horn, elfenben eller ædelt træ i håndgreb og hanke. I alle arbejder er der ro og balance, alt er nøje beregnet og gennemarbejdet. Kun yderst sjældent har Karl Gustav Hansen grebet til dekoration i form af graverede linjer, så sjældent at det næsten bekræfter reglen om form uden dekoration.

Karl Gustav Hansen har ikke været ene om at tegne firmaets korpusarbejder. I de første år efter 1930 blev enkelte arbejder tegnet af Einar Olsen. I 1950 blev billedhuggeren Henning Seidelin tilknyttet sølvsmedjen for en kort periode. Han gik på akademiet sammen med Karl Gustav Hansen, og han fik nu mulighed for at arbejde med sølvkorpus. Hans ting vakte så megen opmærksomhed, at han senere virkede som formgiver for andre sølvvarefabrikker.

Hans Hansen Sølvsmiede har i efterkrigstiden måttet følge med i rationaliseringsbestræbelserne. For at få værkstedets drift så rationel som mulig blev der i 1951 ansat en driftsleder. I 1953 ansattes en ung guldsmed, Bent Gabrielsen, som værkfører for smykkeafdelingen. Bent Gabrielsen havde taget eksamen med udmærkelse fra den nystartede Guldsmedehøjskole og blev straks headhuntet til Kolding, hvor han hurtigt fik en betydelig smykkeproduktion i gang, det var dels unikke ting dels

Hans Hansens Sølvsmiede i Mazantigade 2. 1956.
Fotograf: Peter Thastum.

seriefremstillede sølvsmykker, som vandt stor popularitet. I løbet af få år slog Gabrielsen sit navn fast som en af landets førende smykkekunstnere. Han modtog en række priser og legater, der kulminerede i 1964 med Lunning-prisen, der var kunsthåndværkets højeste udmærkelse. Bent Gabrielsen var leder af smykkeafdelingen, og han blev senere også driftsleder for hele fabrikken, indtil han i 1969 etablerede sig som selvstændig guldsmed.

I 1962 foretog man en omstrukturering af firmaet, idet Ole Hartmann Berg, der hidtil havde været eksportkonsulent for hele sølvbranchen, blev knyttet til firmaet som administrerende direktør, medens Karl Gustav Hansen blev firmaets kunstneriske leder og designer.

I 1965 holdt tredje generation Hansen sit indtog i det gamle firma. Karl Gustav Hansens søn Hans, født i 1946, begyndte sin læretid under vejledning af sin far og af Bent Gabrielsen. Læretiden fuldenndtes hos Georg Jensen Sølvsmedie, København. I 1955 havde Karl Gustav Hansen undervist ved Indiana University, USA, i faget *Silversmithing and Jewelry*. I 1968 kom en tilsvarende invitation til den 22-årige Hans Hansen om at komme til USA og undervise ved et universitet og et kunstakademi. Hans' arbejder vandt megen anerkendelse i USA. Hans Hansen Jun. døde dog allerede i 1972, men han havde forinden nået at sætte sig varige spor i sølvsmedjens kollektion af bestik, korpus og smykker, blandt andet har han tegnet borgmesterkæderne til Gråsten og Hedensted Kommuner.

Hans Hansen Sølvsmedie mærkede naturligvis den almindelige økonomiske afmatning i 1970'ernes sidste del. Karl Gustav Hansen var stadig en meget aktiv kunstner, der formgav nye modeller til smedjens i forvejen righoldige kollektion, men afsætningen var aftagende. Prisen på råsølv nåede højder, der ikke harmonerede med det almindelige publikums formåen. Opvaskemaskiner, der var ved at brede sig i husholdningerne, og sølv er heller ikke nogen god

blanding. Derfor forsøgte firmaet uden større held at producere de tre mest populære bestik i forkromet messing.

I den samme nedgangsperiode arbejdede man på et helt nyt felt. Meget korpussølv er at betragte som brugskunst i skulpturel udformning. Nu tog Hans Hansen Sølvsmedie skridtet fuldt ud og producerede en serie statuetter i samarbejde med en række internationale kunstnere: Englænderne Henry Moore (1898-1986), Lynn Chadwick (1914-2003) og Kenneth Armitage (1916-2002), schweizeren Max Weiss (1921-1996), italieneren Giacomo Manzu (1908-1991) samt danskerne Bjørn Wiinblad (1918-2006) og Allan Scharff (født 1945). Statuetteserien blev kaldt *Ars Mundi Argentea*. Men det stod hurtigt klart, at dette ikke var vejen mod fremtiden.

Firmaet Hans Hansen Sølvsmedie A/S kunne den 20. juni 1981 fejre sin 75 års fødselsdag. I 1980 blev Karl Gustav Hansens 50 års jubilæum som aktiv sølvsmed markeret med en stor retrospektiv udstilling i Kolding Kunstforenings regi i den nyrestaurerede kirkesal på Koldinghus. Sølvsmedjens fødselsdag i 1981 markeredes i beskedenhed ved, at firmaet og familien Hans Hansen som ovenfor nævnt skænkede til Museet på Koldinghus en samling af de bedste og mest karakteristiske arbejder fra familien Hansens hånd. Enestående er de tre generationers svendestykker, Hans Hansens fiskesæt fra 1903, Karl Gustav Hansens tekande med fyrfad fra 1934 og Hans Hansen Jun.s kaffe/tekande fra 1968. Hertil knytter sig yderligere otte stykker korpussølv, syv af Karl

Mazantigade 2. Hele personalet opstillet foran fabriken i anledning af firmaets 50 års jubilæum i 1966.

Fotograf: Ukendt.

Gustav Hansen og et af Hans Hansen Jun. Blandt Karl Gustav Hansens arbejder er en lysestage fra 1930 og en tekande fra 1980; de to arbejder er henholdsvis det første og det sidste stykke sølvtøj, som Karl Gustav Hansen selv har forarbejdet fra tegnebord til færdigt resultat. Hans Hansen Jun. tegnede og fremstillede i USA en martinikande, som blev præmieret i USA. De øvrige arbejder er tegnet af Karl Gustav Hansen, men fremstillet af Hans Hansen

Jun. Historisk set var det en meget vægtig gave, som familien overdrog til museet, en gave der på bedste måde supplerer og viderefører museets samling af ældre og nyere Kolding-sølv.

Fødselsdagsgaven kan siges at være et udtryk for 'rettidig omhu'. Det reddede muligvis vigtige sølvarbejder fra at gå i smeltegryden. Krisen for hele sølvbranchen medførte, at Hans Hansen Sølvsmide A/S

i august 1982 måtte træde i betalingsstandsning. Gennem 1970'erne og 1980'erne var råvareprisen på sølv steget voldsomt, nye livsmønstre med kvinderne ude på arbejdsmarkedet og andre statussymboler end sølv på bordet medførte, at mange sølvvarefabrikanter måtte lukke. Hos Hans Hansen lykkedes det at få en akkord med kreditorerne, og selskabet blev rekonstrueret, idet Familien Hansen, firmaets tyske salgsorganisation, Guldsmedenes fagforening samt Lønmodtagernes Dyrtidsfond og Pensionselskabet PKA tegnede nye aktier. Men det var en stakket frist. Samme år gennemførtes den længe ventede ekspropriation af bygningerne i Mazantigade. Sølvsmedjen flyttede til nye lokaler på Platinvej. Det betød en voldsom årlig forøgelse af huslejen med cirka 20 gange, hvilket i længden bidrog væsentligt til fabrikens underskud.

I 1984 blev Dansk Metals Guld- og Sølv Initiativpris tildelt medarbejderne på Hans Hansen, og pengene blev indsat på en lukket konto med henblik på at købe medarbejderaktier, når og hvis sådanne blev indført. Det skete aldrig. I stedet blev Hans Hansen Sølvsmedie A/S i 1991 solgt til konglomeratet Royal Copenhagen, hvor det blev opslugt af Georg Jensen Sølvsmedie, som flyttede dele af produktionen til København og kun lod de mere trivielle ting blive tilbage i Kolding. I 2008 var det dog endegyldigt slut med Hans Hansen Sølvsmedie i Kolding, som dermed kom til at dele skæbne med Hofjuvelér A. Michelsens gamle virksomhed. De gamle firmanavne skulle væk, kun Georg Jensens skulle leve videre. Enkelte dessiner fra Hans Hansen er dog optaget i

Sølvsmed Hans Hansen Jun. under arbejdet med sit svendestykke. Fotograf: Ukendt.

Georg Jensens produktion, men produceres nu med Georg Jensen-stempler.

Man kan beklage udviklingen, som bundede i en dyb krise på ædelmetalområdet sammen med store ændringer i moderne menneskers livsførelse. Sølv er et overordentlig smukt materiale, men sølv er dyrt, og

Vandkande med låg og martinikande, henholdsvis fra 1954 og 1960. Karl Gustav Hansen, når han er enklest. Fotograf: Ukendt.

sølv skal pudses. Sølvets rolle som prestigegenstand i hjemmene blev efter Anden Verdenskrig overtaget af husholdningsmaskiner, biler, sommerhuse, lystbåde og udenlandsrejser.

Hans Hansen Sølvsmiede har efterladt sig et fornemt omdømme. En tysk forsker har sammenfattet det i Bröhan-Museets katalog over metalsamlingen: *"Hans Hansens sølv er indbegrebet af dyderne i dansk sølvkunst, demonstreret gennem et perfekt håndværk, klare og logiske organiske former, praktisk anvendelighed, og frem for alt tyngden i det massive sølv"*. Det ses bestemt også på priserne for smykkerne fra Hans Hansens Sølvsmiede, de afspejler den store efterspørgsel på de smukke kreationer.

For fremtiden lever Hans Hansen Sølvsmiede kun i museernes samlinger, først og fremmest Museet på Koldinghus, og i private hjem.

Referencer

- Birte Hansen. *Hans Hansen Sølvsmiede AS*. 1966
- Poul Dedenroth-Schou. *Hans Hansen Sølvsmiede A/S 1906-1981*. Koldingbogen 1981, s. 29-36
- Birte Hansen og Henrik Sten Møller. *Karl Gustav Hansen Sølv Silver*. 1988
- Poul Dedenroth-Schou, Jörg Schwandt, og Bent Gabrielsen. *Karl Gustav Hansen 1930-1994*. 1994
- Modern Art of Metalwork*. Bröhan-Museum. 2001
- Annette Sass. *Hans Hansen Denmark Sterling 925 S*. 2015

Karl Gustav Hansen med et vildtfad på sin 50-års udstilling som sølvsmed i 1980. Fotograf: Morten Juhl.